

Хотульов Геннадій Петрович

Інженер-геолог,
член-кореспондент УНГА,
фахівець у галузі геології,
розробки і нафтогазовидобутку

Народився 1 жовтня 1944 р. у м. Вовчанськ Харківської області. Протягом 1967–1972 рр. навчався на геологорозвідвальному факультеті ІФНГу (спеціальність «Геологія та розвідка нафтових і газових родовищ»). Після закінчення вишу почав працювати інженером у лабораторії розробки НГВУ «Полтава-нафтогаз».

У 1976 р. закінчив аспірантуру ІФНГу. Впродовж восьми років був начальником відділу розробки нафтових і газових родовищ НГВУ «Охтирканафтогаз», де вирішував питання оптимізації процесу розробки родовищ, уточнення їх геологічної будови, оцінки видобувних можливостей та прогнозування видобутку нафти і газу.

У 1984 р. Геннадій Петрович перейшов працювати в об'єднання «Укрнафта». Близько десяти років очолював відділ видобутку нафти й газу. Протягом 1991–1994 рр. проходив курси підвищення кваліфікації у Київській філії Інституту підвищення кваліфікації Міністерства геології та курси біолокації Української

міжгалузевої асоціації біолокації й опанував фах оператора біолокації.

З 2004 р. Г. П. Хотульов — начальник відділу контролю за потоками та поставкою газу ПАТ «Укрнафта». За його участю розроблені основні методичні і керівні документи для упорядкування обліку й реалізації газу, розрахунку його технологічних втрат у процесі видобутку, створені схеми потоків газу, промислових об'єктів НГВУ та газопереробних заводів, єдиний реєстр ГРС. Він також забезпечував розроблення і впровадження заходів з удосконалення системи збору та транспорту газу, направлених на нарощування обсягів видобутку низьконапірного нафтового газу. Був одним з ініціаторів переведення місцевих споживачів на «сухий» відбензинений газ та подавання вивільнених обсягів «сирого» газу на газопереробні заводи.

До сфери наукових інтересів Геннадія Петровича належать процеси пошуку, видобування, підготовки та переробки нафти і газу. Він є автором майже 50 публікацій, раціоналізаторських пропозицій та близько 20 авторських свідоцтв у цій сфері. Серед проблем, вирішених за його участю, — створення енергоощадної технології підтримання пластового тиску завдяки внутрішньопластовому перетоку, впровадженій на Анастасіївському НГКР.

З його ініціативи у практику виробничої діяльності ПАТ «Укрнафта» запроваджені біолокаційні дослідження, які успішно застосовували для пошуку джерел загазованості і вуглеводневого забруднення, оцінювання нафтогазоносності й обґрунтування постановки геологорозвідвальних робіт. Брав участь у біолокаційних дослідженнях в Україні та за кордоном (у Литві, Афганістані), долучився до створення карти перспектив нафтогазоносності України за даними біолокації. Г. П. Хотульов — відмінник праці, заслужений працівник ПАТ «Укрнафта».

Хрипта Іван Іванович

Інженер-геолог,
член-кореспондент УНГА,
фахівець у сфері геології нафти
і газу, управлінець

Народився 12 лютого 1935 р. у с. Дунковиця Іршавського району Закарпатської області. Протягом 1952–1957 рр. навчався у Львівському політехнічному інституті, де опанував спеціальність «Розвідка нафтових і газових родовищ».

Після завершення навчання І. І. Хрипта розпочав трудову діяльність на посаді геолога Мангишлацької геолого-пошукової нафтової експедиції в об'єднанні «Казахстаннефть». З 1960 р. працював старшим геологом тематичної групи у Стрийській конторі буріння тресту «Львівнафтогазрозвідка», а з 1964 р. — головним геологом новоствореної контори з випробування свердловин.

У 1967 р. Іван Іванович був переведений на посаду головного геолога у Самбірську контору буріння. Упродовж 1981–1988 рр. був начальником Самбірської нафтогазорозвідвальної експедиції ДГП «Західукргеологія».

Очолювана ним експедиція проводила роботи у чотирьох різних за геологічною будовою регіонах у прикордонній смузі Львівської і Закарпатської областей — Зовнішній та Внутрішній зонах Передкарпатського прогину, Складчастих Карпатах і Закарпатті. В кожному з цих регіонів було відкрито низку родовищ вуглеводнів. Особливих успіхів досягнуто у Зовнішній зоні — тут відкрито і передано у розробку сім газових родовищ, серед яких Хідновицьке, Пинянське та Залужанське. Велику роль у розвитку подальших пошукових робіт зіграло відкриття двох родовищ — Старосамбірського нафтового у Внутрішній зоні і Русько-Комарівського газового у Закарпатському прогині. В цілому до 2000 р. під керівництвом І. І. Хрипти Самбірська експедиція розвідала 11 газових та три нафтові родовища. Він також опікувався фаховим зростанням молодих геологів експедиції.

З 2001 р. і до кінця життя Іван Іванович працював провідним спеціалістом із видобування газу у ЗАТ «Інтернафтогазбуд» (м. Київ).

Він також приділяв велику увагу науково-дослідницькій діяльності. І. І. Хрипта є співавтором близько 20 наукових праць. Брав участь у роботі комісії РЕВ із координації геологічних досліджень у прикордонних регіонах Польщі, Чехословаччини й Угорщини. Був депутатом Самбірської районної ради.

За заслуги у нарощуванні потужностей паливно-енергетичної бази західних областей України Іван Іванович нагороджений орденами Трудового Червоного Прапора, «Знак Пошани» та багатьма галузевими відзнаками.

Помер 18 вересня 2012 р.